

Randers Kommune
Sekretariatet for Udvikling, Miljø og Teknik
Att.: Inge Qvortrup
Laksetorvet
8900 Randers C

Sendt pr. e-mail til: iq@randers.dk

**DSH RECYCLING A/S UNDER REKONSTRUKTION – BEMÆRKNINGER
TIL UDKAST TIL AFGØRELSE OM MILJØSKADE – JOURNALNR. 09.02.00-
K08-22-24**

Den 11. juni 2024 fremsendte Randers Kommune et udkast til afgørelse om miljøskade vedrørende de hændelser, der er indtruffet på adressen Gl. Århusvej 110 i Ølst (herefter "Udkastet").

Randers Kommune har opfordret DSH Recycling A/S under rekonstruktion ("DSH Recycling") til at fremkomme med bemærkninger til Udkastet.

Dette brev indeholder DSH Recyclings bemærkninger til Udkastet. Det forhold, at DSH Recycling ikke eksplicit udtaler sig imod kommunens opfattelse af et forhold i Udkastet eller i relation til hændelserne i Ølst, indebærer ikke en anerkendelse eller tiltrædelse af kommunens opfattelse. DSH Recycling forbeholder således i videst muligt omfang sin retsstilling i relation til de omhandlede forhold.

1. INDLEDNING

1. Randers Kommune konkluderer i Udkastet, at det er kommunens samlede vurdering, at der foreligger et sådant særligt sags- og hændelsesforløb i relation til hændelserne i Ølst, at der er grundlag for at anse DSH Recycling for ansvarlig efter miljøbeskyttelseslovens § 73 b, stk. 1, i forhold til en overhængende fare for miljøskade på Alling Å.
2. DSH Recycling er uenig i Randers Kommunes opfattelse. Der er hverken faktisk eller juridisk grundlag for at holde DSH Recycling ansvarlig som anført under de givne omstændigheder.

København
den 25. juni 2024
J.nr. 17176

Harald Søndergaard
E hso@hafnialaw.com
T +45 51 94 40 50

Sekretær Hanne Sørensen
E has@hafnialaw.com
T +45 33 34 39 00

**HAFNIA
ADVOKATPARTNERSELSKAB**

Nyhavn 69
1051 København K
T +45 33 34 39 00

E info@hafnialaw.com
W hafnialaw.com

CVR nr. 39 18 64 46

3. Randers Kommunes synspunkt er navnlig båret af den opfattelse, at DSH Recycling var bekendt med risikoen for de indtrådte skader, da DSH Recycling indgav ansøgninger om visse myndighedstilladelser til brug for aktiviteterne på ejendommen i Ølst. Dette må forstås som et synspunkt om, at DSH Recyclings erhvervsmæssige aktiviteter medfører, at DSH Recycling skal anses for miljøretlig driftsherre. Dernæst lægger kommunen vægt på, at DSH Recycling og Nordic Waste A/S ("**Nordic Waste**") var en del af samme koncern, og at der – efter kommunens opfattelse – var tale om en betydelig sammenblanding og integration af virksomhedernes aktiviteter. Dette synspunkt om sammenblanding fører efter kommunens vurdering til, at der er grundlag for at identificere DSH Recycling med Nordic Waste i miljøretlig henseende. Det er DSH Recyclings opfattelse, at disse synspunkter er forkerte, hvilket der vil blive redegjort nærmere for i det følgende.

4. DSH Recyclings bemærkninger er opbygget sådan, at DSH Recycling indledningsvis vil fremkomme med kommentarer til retsgrundlaget for den påtænkte afgørelse, det vil navnlig sige miljøbeskyttelseslovens § 73 b, stk. 1 og dermed forbundne retsregler (afsnit 2). Derefter følger en beskrivelse af DSH Recyclings erhvervsaktivitet sammenholdt med hændelserne i Ølst (afsnit 3). Dernæst kommenteres på Randers Kommunes synspunkter om relevansen af DSH Recyclings involvering i indhentningen af visse myndighedstilladelser m.v., (afsnit 4) samt den påståede sammenblanding og deraf følgende identifikation mellem Nordic Waste og DSH Recycling (afsnit 5). Herefter gøres nogle bemærkninger til andre forvaltningsretlige mangler ved Udkastet (afsnit 6). Endelig vil DSH Recycling kommentere på, hvorvidt reglerne om miljøskade overhovedet finder anvendelse på nuværende tidspunkt (afsnit 7). Afslutningsvis sammenfattes DSH Recyclings bemærkninger (afsnit 8).

2. DEN ANSVARLIGE FOR DRIFTEN – BEMÆRKNINGER TIL RETSGRUNDLAGET

2.1 Miljøbeskyttelsesloven – den ansvarlige for driften

5. Miljøbeskyttelseslovens § 73 b, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

Stk. 1. Ved den ansvarlige for driften forstås den, der driver eller kontrollerer den erhvervmæssige aktivitet.

Stk.2. Ved den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade forstås den ansvarlige for driften, uanset hvordan skaden eller den overhængende fare for en skade er sket, medmindre stk. 3 eller 4 finder anvendelse.

6. Udtrykket 'den ansvarlige for driften' er sammenfaldende med udtrykket operatør i miljøansvarsdirektivet¹, som reglerne i miljøbeskyttelseslovens kapitel 9 a er baseret på².

7. Af forarbejderne³ til bestemmelsen fremgår:

Det er ikke indeholdt i bestemmelsens formulering, at der skal gennemføres ansvarsgennembrud.

8. Af forarbejderne ses således, at der ikke med miljøskadereglerne er tilset en regel om, at koncernforbundne selskaber i ændret omfang skal kunne ifalde ansvar for hinanden.

9. Det fremgår tillige af Miljøstyrelsens vejledninger om dette emne, at en grundejer (og lignende) som udgangspunkt ikke vil blive anset for ansvarlig for driften. Af Miljøstyrelsens vejledning nr. 4 af 1. juli 2008 om miljøskadebegrebet⁴ fremgår følgende om den ansvarlige for en miljøskade:

Det, at man ejer et skib, en grund, bygninger eller et anlæg, vil ikke i sig selv være tilstrækkeligt til, at man kan betragtes som ansvarlig for driften af virksomheden. Eksempelvis er den skibsejer, der har bortfragtet sit skib på bareboatcerteparti til en reder, ikke den ansvarlige, det er rederen.

---

¹ Direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004

² Lovforslag nr. 118 af 12. marts 2008, side 1

³ Lovforslag nr. 118 af 12. marts 2008, side 55

⁴ Miljøstyrelsens vejledning nr. 4 af 1. juli 2008 om miljøskadebegrebet

10. Miljøskadereglerne opererer således med en klar adskillelse mellem grundejer og driftsherre, hvor sidstnævnte udgør personkredsen for miljøretligt ansvar, mens førstnævnte ikke ifalder ansvar som følge af ejerskabet.

2.2 Miljøansvarsdirektivet – operatør

11. I miljøansvarsdirektivets artikel 2, nr. 6 er 'operatør' defineret som følger:

6. »operatør« en fysisk eller juridisk, privatretlig eller offentligretlig person, der driver eller kontrollerer den erhvervmæssige aktivitet, eller som, såfremt dette fremgår af national lovgivning, har fået overdraget afgørende økonomisk beslutningsmyndighed med hensyn til den tekniske drift af aktiviteten, herunder indehaveren af en tilladelse til eller godkendelse af en sådan aktivitet eller den person, der registrerer eller anmelder en sådan aktivitet. (min fremhævning)

12. I miljøansvarsdirektivets præambel 18 og 20 udtrykkes følgende:

18) Ifølge princippet om, at forureneren betaler, skal en operatør, der forvolder miljøskade eller fremkalder overhængende fare for sådan skade, i princippet bære omkostningerne ved de nødvendige forebyggende eller afhjælpende foranstaltninger. [...]

20) Det bør ikke kræves, at en operatør skal bære omkostningerne ved forebyggende eller afhjælpende foranstaltninger, der træffes i henhold til dette direktiv i situationer, hvor den pågældende skade eller den overhængende fare herfor skyldes begivenheder, som operatøren ikke er herre over. [...] (min fremhævning)

13. Af præamblerne kan direkte udledes, at det ikke er hensigten, at en person skal ifalde ansvar for begivenheder, som den pågældende ikke selv er herre over.

14. Det fremgår af miljøansvarsdirektivets artikel 2, nr. 6, at der kan gennemføres nationale regler, som fastlægger et operatørbegreb, der lader fx datterselskaber være ansvarlige i situationer, hvor moderselskabet

har overdraget den økonomiske beslutningskompetence i forhold til tekniske installationer, forbedringer m.v. til datterselskabet uden samtidig at overdrage øvrige kompetencer. Miljøansvarsdirektivet giver dermed mulighed for, at medlemsstaterne ved lovgivning kan implementere sådanne regler.

15. Dansk ret indeholder imidlertid ikke en sådan udtrykkelig regel⁵. Miljøbeskyttelseslovens § 73 b implementerer alene den første del af miljøansvarsdirektivets artikel 6 og således ikke den del, hvor tilladelser, registreringer og godkendelser omtales. Lovgiver har dermed ikke gjort brug af denne mulighed for ved national lovgivning at implementere et hæftelsesansvar for koncernforbundne selskaber. Heraf kan udledes, at den danske implementering af miljøansvarsdirektivet ikke tillader et hæftelsesgennembrud under de nævnte omstændigheder, hvilket som beskrevet ovenfor i øvrigt eksplicit bekræftes af forarbejderne til implementeringen⁶.
16. Det afgørende for at ifalde ansvar er således, hvem der har haft den økonomiske dispositionsret over anlæggets tekniske drift. Ejerforholdet har ikke nogen selvstændig relevans efter reglerne i miljøansvarsdirektivet⁷.
17. Retsgrundlaget tilsiger dermed klart og entydigt, at der i relation til miljøbeskyttelseslovens § 73 b, stk. 1 og 2 gælder et princip om driftsherrensansvar, hvor ejerskab til grunden, hvorfra der er sket miljøskade eller overhængende fare for miljøskade, er uden betydning for identifikation af ansvarssubjektet. Tilsvarende er der næppe efter dansk ret hjemmel til at lade koncernforbundne selskaber ifalde ansvar efter reglerne.

---

⁵ Pagh, Peter "Ansvarsuccession ved forurenede ejendomme", 1. udgave, Karnov Group Denmark A/S, 2014, side 14

⁶ Jf. afsnit 7

⁷ Basse, Ellen Margrethe, "Erhvervsmiljøretten", 1. udgave, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 2017, side 780 og side 783 samt KFE 1994.259

2.3 Øvrige miljøretlige reglers definition af den ansvarlige

18. Som fortolkningsbidrag til identifikation af det miljøretlige ansvarssubjekt kan jordforureningsloven og råstofloven inddrages, idet disse to regelsæt ligeledes implementerer miljøansvarsdirektivet.
19. Jordforureningsloven og råstofloven opererer med samme definition af 'den ansvarlige' (*den, der driver eller kontrollerer den erhvervsmæssige aktivitet*) i jordforureningslovens § 38 b, stk. 1, og råstoflovens § 33 b.
20. Heller ikke i jordforureningsloven eller råstofloven har lovgiver implementeret anden del af miljøansvarsdirektivets artikel 2, nr. 6, hvor tilladelser, registreringer og godkendelser omtales.
21. IE-direktivet⁸ kan tilsvarende indgå som et fortolkningsbidrag ved forståelsen af miljøbeskyttelseslovens § 73 b. I henhold til IE-direktivet er det 'driftslederen', der er pligtsubjekt for at indhente miljøgodkendelse og opfylde de i miljøgodkendelsen fastsatte vilkår. Driftslederen er i IE-direktivets art. 3, nr. 15, defineret som:

en fysisk eller juridisk person, der helt eller delvis driver eller leder et anlæg [...] eller som efter national lovgivning har fået overdraget den afgørende økonomiske dispositionsret over dets tekniske drift.

22. Dette er overensstemmende med driftsherreansvaret efter miljøbeskyttelsesloven og miljøansvarsdirektivet og er identisk med 'forurenere' i forurenere betaler-princippet⁹.
23. Det er på denne baggrund klart, at hjemmelsgrundlaget entydigt tilsi-ger, at den ansvarlige efter miljøskadereglerne er den, der er drifts-herre for den erhvervsaktivitet, der har forårsaget den pågældende miljøskade. En grundejer ifalder ikke qua denne rolle ansvar, og den danske implementering giver næppe hjemmel til hæftelsesgennem-

---

⁸ Direktiv 2010/75 af 24. november 2010

⁹ Pagh, Peter "Ansvarssuccession ved forurenede ejendomme", 1. udgave, 2014, Karnov Group Denmark A/S

brud for koncernforbundne selskaber med henvisning til, at den pågældende koncernforbundne enhed har registreret eller anmeldt aktiviteten.

3. DSH RECYCLINGS VIRKSOMHEDSAKTIVITETER HAR IKKE FORÅRSAGET HÆNDELSERNE I ØLST

3.1 Indledning

24. Som beskrevet i afsnit 2 hviler forpligtelserne i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 73 b, stk. 1, på *den ansvarlige for driften* og dermed den, der driver eller kontrollerer den erhvervmæssige aktivitet, som har forårsaget en miljøskade. Det vil sige *driftsherren* for den pågældende aktivitet.

25. Bestemmelsen forudsætter således, at en konkret miljøskade og dens årsager sammenholdes med de aktiviteter, som den potentielt ansvarlige driftsherre har udøvet. Ansvar ifaldes kun, hvis der er årsags-sammenhæng mellem den potentielt ansvarliges aktiviteter og den opståede miljøskade.

26. Udkastet indeholder ikke en egentlig beskrivelse af eller dokumentation for, hvad der er årsag til hændelserne i Ølst. Det beskrives heller ikke hvilke af DSH Recyclings aktiviteter, der anses for at have forårsaget disse hændelser. DSH Recyclings bemærkninger til dette forhold er således begrænset af, at det er uklart for DSH Recycling, hvilket faktisk grundlag Randers Kommune har tillagt vægt ved sin vurdering heraf. Endvidere er DSH Recyclings bemærkninger begrænset af, at DSH Recycling ikke har adgang til oplysninger eller dokumentation, som beror hos Nordic Waste, ligesom DSH Recycling ikke har været direkte involveret i de tiltag, der er iværksat af Randers Kommune og Miljøstyrelsen med henblik på at afværge jordskredet.

27. DSH Recycling har efter anmodning opnået aktindsigt i Miljøstyrelsens vurdering af 30. maj 2024 vedrørende mulighederne for at anse DSH Recycling for ansvarlig. I denne vurdering omtales en vurdering foretaget af Kammeradvokaten for Miljøstyrelsen angående samme emne, og det nævnes i den relation, at Kammeradvokatens vurdering

er baseret på ca. 35.000 siders materiale, som *primært* stammer fra Randers Kommune og Region Midtjylland. Det er uklart, hvor materialet stammer fra, som ikke hidrører fra disse myndigheder, og hvordan Kammeradvokaten har fået adgang hertil. DSH Recycling er ikke blevet gjort bekendt med dette materiale, og det er intet sted specificeret hvilke dele af dette omfattende faktuelle grundlag, der har båret Kammeradvokatens og Miljøstyrelsens vurderinger. Det er efter DSH Recyclings opfattelse uhensigtsmæssigt, at DSH Recycling ikke er gjort bekendt med disse oplysninger, og dette svækker DSH Recyclings mulighed for at forholde sig til de påstande, der fremsættes i førnævnte vurderinger.

3.2 DSH Recyclings virksomhedsaktiviteter

28. DSH Recyclings erhvervsaktivitet har navnlig bestået i, at selskabet har ejet fast ejendom og har besiddet maskiner og andet udstyr, som enten har været ejet af DSH Recycling eller leaset. De faste ejendomme og de pågældende maskiner og andet udstyr er herefter udlejet af DSH Recycling, hvilket har udgjort grundlaget for DSH Recyclings indtjening.
29. DSH Recyclings aktivitet har således i praksis bestået i, at selskabet har ejet eller kontrolleret visse aktiver, som er blevet anvendt af andre parter herunder Nordic Waste.
30. DSH Recycling har ikke nogen ansatte, som har anvendt de pågældende maskiner og udstyr, eller som har udført arbejde på de pågældende faste ejendomme. Selskabet har følgelig heller ikke haft ansatte, der har været involveret i arbejdet med nyttiggørelse og rensning af jord i Ølst. Deraf følger også, at DSH Recycling ikke har haft nogen involvering i beslutninger om, hvordan, hvornår og på hvilken måde rensningen eller nyttiggørelsen af jord skulle foregå, eller hvordan disse arbejder i øvrigt skulle tilrettelægges. Sådanne forhold er alene blevet håndteret af Nordic Waste.

3.3 Hændelserne i Ølst

31. Det er værd at notere, at da DSH Recycling ikke har været direkte involveret i nyttiggørelse eller rensning af jord, har DSH Recycling heller

ikke i væsentligt omfang været involveret i det arbejde, der er pågået med at bremse jordskredet siden slutningen af 2023. DSH Recycling har derfor heller ikke været involveret i de meget betydelige tiltag, der er truffet med henblik på at afværge jordskredet og begrænse virkningerne heraf.

32. Ifølge offentligt tilgængelige kilder er skaderne muligvis relateret til den måde, hvorpå nyttiggørelse eller rensningen af jorden i Ølst er foretaget. Igen må det dog påpeges, at DSH Recycling ikke er nærmere bekendt med eventuelle undersøgelser, der på nuværende tidspunkt måtte være foretaget vedrørende årsagen til jordskredet. Det fremgår heller ikke af Udkastet, hvad der konkret vurderes at være årsagen til jordskredet.

3.4 DSH Recycling har ikke drevet eller udøvet den erhvervsaktivitet, der førte til hændelserne i Ølst

33. Spørgsmålet er herefter, om DSH Recycling på baggrund af ovenstående kan siges at være driftsherre for den erhvervsaktivitet, der har forårsaget hændelserne i Ølst.

34. En sammenstilling af DSH Recyclings erhvervsaktiviteter med hændelserne i Ølst tilsiger klart og entydigt, at DSH Recycling ikke som driftsherre har forårsaget en miljøskade eller en overhængende fare for miljøskade. DSH Recyclings erhvervsaktivitet har ikke omfattet beslutninger, der har medført det pågældende jordskred. DSH Recycling har ikke været involveret i planlægningen eller tilrettelæggelsen af, hvordan nyttiggørelsen og rensningen af jorden skulle foregå. Ej heller har DSH Recycling haft ansatte eller underleverandører, der har udført eller forestået den pågældende nyttiggørelse og jordrensning. Disse aktiviteter har entydigt og ufravigeligt ligget hos Nordic Waste, og der er derfor ingen årsagssammenhæng mellem DSH Recyclings erhvervsaktivitet og en overhængende fare for miljøskade.

35. Det må på denne baggrund afvises, at der er grundlag for, at DSH Recycling kan falde ind under ansvarsområdet i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 73 b, stk. 1.

4. **DSH RECYCLINGS INDHENTNING AF VISSE MYNDIGHEDS-
GODKENDELSER M.V.**

36. Det fremgår af Udkastet, at Randers Kommune har lagt vægt på, at DSH Recycling har ansøgt om og modtaget en række miljøgodkendelser, gravegodkendelser og udledningstilladelser fra myndigheder, som har været relevante for aktiviteterne i Ølst.
37. Det er DSH Recyclings opfattelse, at det er uden relevans for vurderingen af, hvem der er driftsherre for erhvervsaktiviteten, hvem der har indhentet myndighedsgodkendelser m.v. Som nævnt ovenfor i afsnit 14 og 15 er anden del af miljøansvarsdirektivet artikel 2, nr. 6, hvor muligheden for ansvar som følge af indhentning af tilladelser, godkendelser m.v. omtales, ikke implementeret ved lovgivning i dansk ret. Allerede derfor er der ikke grundlag for at inddrage dette forhold i vurderingen af, om DSH Recycling kan anses for ansvarlig efter miljøbeskyttelseslovens regler.
38. I relation til ansøgningen om miljøgodkendelse er det værd at bemærke, at det udtrykkeligt fremgår af ansøgningen om miljøgodkendelse til at foretage efterbehandling af lettere forurenede jord på ejendommen, at det var Nordic Waste (og ikke DSH Recycling), der skulle forestå driften af den virksomhed, som miljøgodkendelsen muliggjorde. Det er således en implementeret del af den pågældende ansøgningsprocedure, at der ikke er nogen nødvendig sammenhæng mellem grundejeren, den ansøgende virksomhed og driftsherren. Ved DSH Recyclings ansøgning om miljøgodkendelse blev det eksplicit tilkendegivet, at driften skulle udøves af Nordic Waste og ikke af DSH Recycling. Dette forhold svækker selvsagt kommunens synspunkt om, at det er relevant, at DSH Recycling har indgivet den pågældende ansøgning.
39. I Udkastet har Randers Kommune desuden lagt vægt på, at DSH Recycling har stillet sikkerhed til Region Midtjylland til opfyldelse af de krav, som Region Midtjylland har stillet om efterbehandling af området. DSH Recycling har stillet denne sikkerhed som følge af sit ejerskab af ejendommen, og ikke fordi DSH Recycling har haft indflydelse på driften, der blev udført på ejendommen. Dette forhold er derfor heller

ikke relevant for vurderingen af, hvorvidt DSH Recycling kan anses for driftsherre for den aktivitet, der har medført en overhængende fare for miljøskade.

40. Randers Kommune har videre tillagt det betydning, at DSH Recycling har foretaget indberetning af modtagne jordmængder på ejendommen til Region Midtjylland. Årsagen til denne indberetning er, at dette var et eksplicit vilkår for den dispensation, regionen gav DSH Recycling til at tilføre ikke-forurenet og let forurenet jord til råstofgraven, jf. jordforureningslovens § 52, stk. 3. Det bemærkes, at den pågældende ansøgning blev indgivet af DSH Recycling den 21. marts 2017 på et tidspunkt, hvor Nordic Waste endnu ikke var stiftet¹⁰. Det bemærkes videre, at det eksplicit fremgår af jordforureningslovens § 52, stk. 2, at ansøgning om dispensation enten kan indgives af råstofindvinderen (driftsherren) eller grundejeren, hvilket ligeledes svækker kommunens synspunkt om, at en grundejer ved at indgive en sådan ansøgning skal anses for driftsherre. Der er således tale om, at DSH Recycling har opfyldt en retlig forpligtelse pålagt af Region Midtjylland. Denne forpligtelse hvilede på DSH Recycling, uanset hvem der faktisk udførte erhvervsaktiviteten på ejendommen og således var driftsherre. Dispensationen må i øvrigt forstås sådan, at det ikke var muligt for Nordic Waste at foretage den pågældende indberetning på vegne af DSH Recycling, da dette krav ifølge dispensationen påhvilede DSH Recycling. Det fremstår indlysende, at DSH Recycling ikke kan bebrejdes for at have ageret i overensstemmelse med de offentligretlige krav, virksomheden var blevet underlagt af Region Midtjylland. Tilsvarende er dette forhold uden betydning for vurderingen af, om DSH Recycling var driftsherre for de relevante erhvervsaktiviteter i Ølst.

5. SAMMENBLANDING MED NORDIC WASTES AKTIVITETER

5.1 Indledning

41. Af Udkastet fremgår, at det er Randers Kommunes opfattelse, at der er sket en sådan sammenblanding mellem DSH Recycling og Nordic Wastes aktiviteter, at der er grundlag for at anse DSH Recycling for drifts-

HAFNIA
ADVOKATPARTNERSELSKAB

---

¹⁰ Nordic Waste blev stiftet den 30. april 2018

herre i miljøretlig henseende. Randers Kommune har i den sammenhæng lagt vægt på, at DSH Recycling og Nordic Waste er en del af den samme koncern, og at der – efter Randers Kommunes opfattelse – var tale om en betydelig sammenblanding og integration af virksomhedernes aktiviteter.

42. Det er DSH Recyclings opfattelse, at der ikke er hjemmel til at gennemføre en sådan identifikation af DSH Recyclings og Nordic Wastes virksomheder, og at der ikke under nogen omstændigheder foreligger en sådan sammenblanding, at DSH Recycling kan anses for driftsherre for Nordic Wastes aktiviteter.

5.2 Retsgrundlaget for identifikation eller hæftelsesgennembrud

43. Det er et almindeligt udgangspunkt i dansk ret, at separate juridiske enheder vurderes særskilt. Det indebærer, at et selskab er i stand til at påtage sig forpligtelser, uden sådanne forpligtelser omfatter andre relaterede enheder, herunder aktionærer eller koncernforbundne selskaber. Der kræves et meget klart og sikkert juridisk grundlag for at kunne konkludere, at et selskab skal identificeres med et andet selskab¹¹, før dette udgangspunkt fraviges. Det fremgår af forarbejderne til miljøbeskyttelseslovens § 73 b, at denne bestemmelse ikke indebærer en fravigelse fra dette klare udgangspunkt¹².
44. Der eksisterer righoldig retspraksis, hvor princippet om juridiske enheders adskillelse opretholdes. Omvendt eksisterer der ganske få tilfælde, hvor domstolene har statueret, at et koncernforbundet selskab har hæftet for et søsterselskab som følge af en sammenblanding af selskabernes virksomheder.
45. Den væsentligste danske afgørelse, der statuerer et sådant *hæftelsesgennembrud* eller *identifikation* mellem søsterselskaber som følge af sammenblanding af disses aktiviteter, er gengivet i UfR 1997.1642H. Dommen har været genstand for stor opmærksomhed i den juridiske litte-

---

¹¹ Werlauff, Erik og Søgaard, Gitte "*Selskabsret*", 12. udgave, 2013, Karnov Group Denmark A/S, side 681, og afgørelserne UfR 1986.697V og UfR 1997.179H

¹² Jf. afsnit 7 ovenfor

ratur, antageligvis fordi dens resultat umiddelbart afviger fra grundlæggende juridiske principper.¹³ Det må antages, at betingelserne for miljøretlig identifikation af driftsherrerollen, som følge af sammenblanding kræver tilsvarende omstændigheder, som Højesteret tillagde vægt ved denne afgørelse.

46. Det fremgår af Højesterets begrundelse, at Højesteret lagde betydelig vægt på den usædvanlige og meget omfattende sammenblanding, der var sket i de pågældende selskabers økonomi¹⁴. Der var tale om en situation, hvor søsterselskaberne udadtil ikke opretholdt nogen adskillelse, og det ene selskab, 'Restaurationsselskabet', foretog betalinger på vegne af det andet selskab, 'Festivalselskabet', så førstnævnte reelt fungerede som 'bank' for sidstnævnte. Festivalselskabets aktiver var i øvrigt stillet til sikkerhed for Restaurationsselskabets bankforbindelse. Derudover betalte Restaurationsselskabet en ikke-markedskonform lav forpagtningsafgift til Festivalselskabet, og denne afgift var ikke afhængig af omsætningen, hvilket må betragtes som usædvanligt. Dertil kom, at selskabskonstruktionen indebar, at den sikkert indtjenende restaurationsdrift var placeret i det ene selskab, mens den meget risikobetonede festivaldrift var placeret i det andet selskab. Derved var skabt en situation, hvor risikoen ved den samlede virksomhed var overflyttet fra aktionærene til særligt tvangskreditorerne.
47. Til støtte for, at der kan være tale om identifikation mellem en ejer og en forurenende bruger, er der i Udkastet og Miljøstyrelsens vurdering af 30. maj 2024 henvist til advokat Erik Hørlycks notat om miljøretlig identifikation, som er optrykt i Miljøstyrelsens betænkning nr. 1/1995, Lovgivning og praksis – forurenede jord, side 84ff. Dette notat indgår således i lovbestemmelsens forarbejder og har derfor en vis retskildemæssig relevans. Det bemærkes, at der er tale om et 29 år gammelt notat, som er forfattet før vedtagelsen af miljøansvarsdirektivet, der

---

¹³ Se fx. domskommentaren af højesteretsdommerne Dahl, Børge og Nørgaard, Jørgen i UfR 2000B.399, TfS1997.822, samt i relation til miljøskader: Werlauff, Erik i Revision og Regnskabsvæsen 12.2008.60, *Forurenere bag forurenere skadevolderen bag skadevolderen – om hæftelse for et andet selskabs skadeforvoldelse, herunder ved miljøskade*

¹⁴ Disse betragtninger er navnlig uddybet i domskommentaren i UfR 2000B.399

danner grundlag for miljøbeskyttelseslovens § 73 b, stk. 1 og 2. Den retskildemæssige værdi heraf er derfor selvsagt begrænset.

48. Udkastet udelader desuden visse dele af notatet, som er relevante ved vurderingen af spørgsmålet om identifikation af DSH Recycling og Nordic Waste. I notatet anføres således også følgende:

[...] identifikation navnlig kommer på tale, når formuer er blevet sammenblandet, og når et selskab er blevet anvendt til omgåelse af forpligtelser eller som stråmand for deltagere eller ledelse.¹⁵(min fremhævning)

49. Ud fra denne betragtning er identifikation relevant, hvis formuer er sammenblandet, og hvis der er tale om omgåelsestilfælde. Som redegjort for i afsnit 5.4, er det ikke tilfældet i nærværende sag. Netop fordi der er tale om en fravigelse af det klare udgangspunkt om selskabers adskillighed, anføres følgende efterfølgende i notatet:

Princippet om lovmæssig forvaltning gør det anbefalelsesværdigt - hvis der ønskes gennemført identifikation - at søge gennemført en lovhjemmel for identifikation.¹⁶

50. Der er imidlertid ikke indført en sådan udtrykkelig hjemmel i dansk ret. Hjemmelsgrundlaget består derimod alene af de retskilder, som er gennemgået ovenfor i afsnit 2.

5.3 Påstanden om sammenblanding er udokumenteret

51. Uanset det svage hjemmelsgrundlag for Randers Kommunes påtænkte afgørelse er det relevant at knytte nogle kommentarer til de faktiske forhold, som Randers Kommune henviser til i relation til vurderingen af, at DSH Recyclings og Nordic Wastes aktiviteter har været sammenblandet.

52. Randers Kommune tillægger det i Udkastet vægt, at DSH Recycling og Nordic Waste har samme ejerkreds. Det er dog værd at notere, at dette

HAFNIA
ADVOKATPARTNERSELSKAB

¹⁵ Miljøstyrelsens betænkning nr. 1/1995, Lovgivning og praksis – forurennet jord, side 89

¹⁶ Miljøstyrelsens betænkning nr. 1/1995, Lovgivning og praksis – forurennet jord, side 91

sammenfald først opstod i maj 2023. Før dette tidspunkt var ejerkredsen i de to selskaber således ikke identisk, selvom selskabernes virksomhed på daværende tidspunkt havde været i gang i en længere periode. Det svækker selvsagt Randers Kommunes synspunkt om, at en sammenfaldende ejerkreds er relevant, når dette først var tilfældet relativt sent i hændelsesforløbet.

53. Ud fra retspraksis må det antages, at der kræves en omfattende, dokumenterbar sammenblanding af selskabers aktiviteter, før der kan ske retlig identifikation eller hæftelsesgennembrud mellem selskaberne.

54. DSH Recycling noterer i den sammenhæng, at Randers Kommune, udover sammenfaldet i ejerkreds og ledelse, ikke henviser til faktiske forhold, der indikerer, at der har foreligget sammenblanding af Nordic Wastes og DSH Recyclings aktiviteter. Kommunens synspunkt synes navnlig at være baseret på, at Miljøstyrelsen er nået frem til samme konklusion på grundlag af en vurdering fra Kammeradvokaten, men det fremgår ikke af denne vurdering, hvilke faktiske forhold der danner baggrund for vurderingen. Navnlig er der ikke redegjort for nogen faktiske forhold, der støtter, at Nordic Waste skulle være etableret for at undgå de miljøretlige pligter, eller på hvilken måde virksomhedernes økonomi skulle være sammenblandet på utilbørlig vis.

5.4 **DSH Recycling har ageret selvstændigt og uafhængigt af Nordic Waste**

55. Det er DSH Recyclings opfattelse, at selskabet har ageret som en selvstændig virksomhed uden nogen sammenblanding med aktiviteterne i Nordic Waste.

56. De faste ejendomme, som DSH Recycling ejer, har primært, men ikke udelukkende været udlejet til Nordic Waste. DSH Recycling har tillige indgået leje- eller forpagtningsaftaler med andre udenforstående parter. DSH Recycling ejer således også fast ejendom, som er bortforpagtet til tredjeparter, og hvorfra der ikke udøves virksomhed med rensning eller nyttiggørelse af jord eller lignende. Sådanne tredjeparter er ikke direkte eller indirekte knyttet til samme ejerkreds eller koncern som DSH Recycling og Nordic Waste.

57. De maskiner og andet udstyr, som DSH Recycling har ejet og leaset, har tilsvarende både været lejet ud til Nordic Waste samt til andre virksomheder. Maskinerne og udstyret er ikke udelukkende blevet anvendt til rensning og nyttiggørelse af jord og tilsvarende aktiviteter, men har også været udlejet til anden brug.
58. DSH Recycling har således ikke udelukkende fungeret som leverandør til Nordic Waste. Selvom der har været en nær samhandelsaktivitet mellem Nordic Waste og DSH Recycling, har DSH Recyclings aktiver ikke alene været anvendt i Nordic Wastes virksomhed. Disse er derimod forsøgt placeret og anvendt på den måde, som efter ledelsens skøn var mest hensigtsmæssig for DSH Recycling.
59. Samhandlen mellem DSH Recycling og Nordic Waste, hvorved Nordic Waste har betalt DSH Recycling for den faktiske brug af maskiner og andet udstyr samt leje af grunden, er i øvrigt sket på grundlag af aftaler mellem parterne på armslængdevilkår.
60. Tilsvarende er der sket en klar og entydig opdeling i selskabernes regnskabsmæssige forhold. Selskaberne har haft egne bankkonti, og deres midler er blevet holdt adskilt. Bogføringen mellem selskaberne har været holdt separat og er blevet foretaget ud fra almindelige, saglige, bogføringsmæssige principper. Forpligtelser er blevet faktureret til og betalt af det selskab, som gjorde brug af den pågældende ydelse. DSH Recycling kan tilsvarende ikke siges at have fungeret som 'bank' for Nordic Waste, som tilfældet var i UfR 1997.1642H.
61. Både Nordic Waste og DSH Recycling har genereret overskud og gennem en længere periode været selvstændigt profitable. DSH Recycling har i de tre seneste regnskabsår (2020, 2021 og 2023), for hvilke der er udarbejdet årsregnskaber, realiseret et resultat på ca. DKK 9 mio., 24 mio. og 41 mio. Tilsvarende har Nordic Waste i samme regnskabsår realiseret resultater på ca. DKK 8 mio., 19 mio. og 20 mio. Begge selskaber har været selvstændigt profitable, og der er ikke tale om, at overskud er blevet kanaliseret til DSH Recycling, så Nordic Wastes kapitaliseringsgrad kan siges at have været utilstrækkelig.

62. Aktiver i DSH Recycling er stillet til sikkerhed for selskabets forpligtelser over for selskabets bankforbindelse, men aktiverne er ikke direkte stillet som sikkerhed for Nordic Wastes bankforpligtelser.

63. Der er således ikke noget faktisk grundlag for at konkludere, at der er sket en sammenblanding af DSH Recyclings og Nordic Wastes aktiviteter eller økonomiske forhold. Tværtimod er der opretholdt en klar adskillelse mellem virksomhederne både indadtil og udadtil. Tilsvarende har selskabskonstruktionen ikke haft til formål eller følge på uacceptabel vis at selskabernes midler fra kreditorer.

5.5 Konklusion vedrørende sammenblanding

64. Princippet om selskabers retlige adskillighed og muligheden for indkapsling af hæftelse ved brug af selskaber er grundlæggende for dansk ret. Princippet er velbegrunder, da det understøtter en hensigtsmæssig risikoallokering ved erhvervsaktiviteter. Fravigelse af dette princip medfører betydelig retsikkerhed og kræver derfor klart juridisk og faktisk grundlag.

65. Randers Kommunes påstand om, at der er sket sammenblanding mellem DSH Recycling og Nordic Waste, fremstår udokumenteret og ubegrundet. En gennemgang af virksomhedernes forhold viser, at der har været tale om en faktisk og saglig opdeling af selskabernes virksomheder og aktiviteter. Der foreligger således ikke en sammenblanding, der kan begrunde, at DSH Recycling af denne grund skal anses for driftsherre for aktiviteterne i Ølst eller på andet grundlag medansvarlig for de indtrufne hændelser.

6. ØVRIGE FORVALTNINGSRETLIGE MANGLER VED AFGØRELSEN

6.1 Indledning

66. Det er DSH Recyclings opfattelse, at der er flere u hensigtsmæssige forhold ved Udkastet, som kan udgøre forvaltningsretlige mangler ved den påtænkte afgørelse. Sådanne mangler kan medføre, at den påtænkte afgørelse vil være ugyldig.

6.2 Udkastet til afgørelse savner fornøden klarhed

67. Randers Kommune har anført i Udkastet, at afgørelsen vil indebære, at *DSH Recycling anses som omfattet af Randers Kommunes afgørelse af 23. december 2023 om overhængende fare for en miljøskade på Alling Å.*

68. Det er DSH Recyclings opfattelse, at denne formulering savner tilstrækkelig klarhed til at kunne udgøre en forvaltningsretligt bindende afgørelse.

69. Ud fra ordlyden må førnævnte passus forstås sådan, at konsekvensen af afgørelsen i Udkastet vil være, at DSH Recycling vil blive omfattet af en afgørelse, som Randers Kommune traf den 23. december 2023 vedrørende Nordic Waste. DSH Recycling var ikke part i førnævnte afgørelse og var ikke involveret i dennes tilblivelse. Det er DSH Recyclings opfattelse, at der ikke er hjemmel til, at en forvaltningsmyndighed kan træffe afgørelse om, at en juridisk person bliver omfattet af en tidligere truffet afgørelse vedrørende en anden juridisk person. Derimod følger det af almindelige forvaltningsretlige processuelle principper, at en myndighed må træffe en separat afgørelse vedrørende hver enkelt juridisk enhed. Det indebærer, at myndigheden skal foretage en ny, selvstændig vurdering af, hvorvidt samtlige relevante betingelser for afgørelsen er til stede på tidspunktet for den nye afgørelse.

70. Det er således en betingelse for gyldigheden af den afgørelse, som Randers Kommune varsler med Udkastet, at denne formuleres på en måde, hvor der ikke hersker uklarhed om, hvorvidt der er tale om en ny, selvstændig forvaltningsretlig afgørelse vedrørende DSH Recycling. I sin nuværende form fremtræder Udkastet som et forsøg på at inddrage DSH Recycling under en allerede truffen afgørelse, hvilket vil indebære risiko for, at DSH Recyclings sagsbehandlingsmæssige garantier tilsidesættes.

6.3 Proportionalitetsprincippet

71. Som anført i afsnit 3.4 har DSH Recycling ikke været involveret i nyttiggørelse eller rensning af jord, og DSH Recycling har derfor heller

ikke i nævneværdigt omfang været involveret i det arbejde, der er pågået med at bremse jordskredet herunder myndighedernes arbejde forbundet hermed.

72. DSH Recycling tager derfor forbehold for at gøre indsigelse imod proportionaliteten af disse tiltag, herunder om mindre indgribende foranstaltninger kunne have fundet sted. En afgørelse, som tiltænkt i Udkastet er uegnet til at opfylde sit formål, da der ikke længere er en overhængende fare for miljøskade. Der tages forbehold for at fremkomme med yderligere indsigelser, hvis der bliver truffet afgørelse om overhængende fare for miljøskade efter miljøskadeloven, herunder om et selskab i rekonstruktion kan blive pålagt handlepligter og afkrævet sikkerhedsstillelse.

7. REGLERNE OM MILJØSKADE FINDER NÆPPE ANVENDELSE

73. Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 73 a, at en miljøskade foreligger i tilfælde af en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade som nærmere defineret i miljøskadelovens §§ 7-11.

74. Det er DSH Recyclings opfattelse, at der på nuværende tidspunkt ikke længere foreligger en overhængende fare for en miljøskade af Alling Å. Dette skyldes (selvsagt) de betydelige tiltag, som allerede er blevet iværksat for at afværge en miljøskade i Ølst. Disse tiltag har imidlertid virket, hvilket indebærer, at der på nuværende tidspunkt ikke længere er grundlag for at bringe miljøskadeloven i anvendelse.

75. Det er således DSH Recyclings opfattelse, at der ikke er mulighed for at træffe en afgørelse som den påtænkte vedrørende DSH Recycling under de nuværende faktiske omstændigheder.

8. SAMMENFATTENDE BEMÆRKNINGER

76. DSH Recycling ikke været involveret i beslutninger om planlægningen eller tilrettelæggelsen af nyttiggørelse og rensning af jord, og DSH Recyclings ansatte har ikke udført de pågældende arbejder. Selskabet har derfor ikke været ansvarlig for den erhvervsaktivitet, der har medført jordskredet i Ølst. DSH Recyclings involvering i indhentningen af

visse myndighedsgodkendelser er sagligt begrundet og under alle omstændigheder uden relevans for DSH Recyclings rolle som driftsherre i miljøretlig henseende.

77. Der er ikke noget grundlag for at identificere DSH Recycling og Nordic Waste som driftsherre eller på anden måde konstatere hæftelsesgennembrud mellem disse selskaber. Randers Kommunes synspunkter på dette punkt hviler på et meget svagt juridisk grundlag og savner i vidt omfang faktisk belæg.
78. Der er derfor hverken støtte i de retlige eller faktiske forhold for, at DSH Recycling kan anses for den ansvarlige for driften, som førte til hændelserne i Ølst, jf. miljøbeskyttelseslovens § 73 b, stk. 1, og en afgørelse herom vil ikke være gyldig.

---oo00oo---

Med venlig hilsen

HAFNIA ADVOKATPARTNERSELSKAB

Harald Søndergaard

HAFNIA
ADVOKATPARTNERSELSKAB